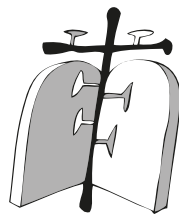


katakomby



Z bohoslužeb pro všechny generace

Úvodník –
Vděčnost (2)

Editorial (3)

Volby, všude
samé volby! (3)

Kázání 28. 9. –
kam se mám
utěct? (4)

Krátká zpráva
z nedělký (4)

Klub Výdech jde
dál – být blíž,
být bližním (7)

Ze staršovstva –
září 2025 (8)

Celocírkevní
agenda (9)

Jiří Gruber (1952–
2025) (10)

Koncert Vox
Obscura, 19. 10. 2025
Salvátor (11)

Recept: Dejvický
chléb (12)

Říjen
2025

Vždyť království Boží je mezi vámi!

Lukáš 17,21

Úvodník – Vděčnost

Vděčnost. Skoro mě napadá otázka, zda existuje slovo, které by bylo více křesťanské (s humorem můžeme říct, že ano – je to přeci „skrutátor“!). Už nejmíň stokrát jsme o vděčnosti někde v kostele slyšeli. Slova o tom, že vděčnost vede k úžasu ze světa, a tento úžas zase k víře v Boha. Slova o tom, že bez vzdávání díky zabředneme do automaticnosti, do plytkého konzumování života, který pak ale nikam nevede. Nebo o vděčnosti rádi zpíváme: „Díky za toto krásné ráno“, „Modré nebe, slunce zář, Pánu patří díky“, „Kež bychom to uměli, zpívat písně chvály“...

Zpívat a mluvit o vděčnosti nám, myslím, jde. Jak to s ní ale máme sami za sebe? Prožívám vděčnost? Řekl bych o sobě, že jsem vděčným člověkem? Jak moc si uvědomuji, za co všechno můžu děkovat? A kde se ve mě výzvy k vděčnosti mění tváří v tvář tvrdé realitě života ve slova prázdná či vyčpělá, kde má vděčnost své hranice, kde mi „zpívat písně chvály“ prostě opravdu nejde?

Říjen nám dává možnost si tyto otázky položit znovu. Právě kolem vděčnosti budeme tvořit naše vršovické bohoslužby. Tak snad se za měsíc ohlédneme a budeme za to rádi – a už nyní se těšíme, co po „bezpečném září“ s tímto naším druhým tématem zažijeme!

O jednotlivých nedělích se budeme pokoušet držet těchto témat a biblických textů:

5. 10. Vděčnost za to, co bylo – bohoslužby pro malé i velké

Když celý ten pronárod do jednoho přešel Jordán, řekl Hospodin Jozuovi:

„Vyberte si z lidu dvanáct mužů, po jednom z každého kmene, a přikažte jim: Vynechte zprostřed Jordánu, odtud, kde nepohnuté stály nohy kněží, dvanáct kamenů, vezměte je s sebou a složte je na místě, kde této noci přenocujete.“

Jozue tedy povolal dvanáct mužů, které z Izraelců určil, po jednom z každého kmene, a řekl jim: „Jděte před schránou Hospodina, svého Boha, doprostřed Jordánu. Každý si vyzvedne na rameno jeden kámen, podle počtu kmenů Izraelců. To bude mezi vámi na znamení. Až se v budoucnu budou vaši synové vyptávat: »Čím jsou pro vás tyto kameny?«, odpovíte jim: »Vody Jordánu se rozestoupily před schránou Hospodinovy smlouvy; když procházela Jordánem, vody Jordánu se rozestoupily.« Tyto kameny budou Izraelcům pamětným znamením navěky.“ (Jozue 4,1-7)

12. 10. Vděčnost za to, co je

Ještě jiné podobenství jim předložil: „Království nebeské je jako hořčičné zrnko, které člověk zaseje na svém poli; je sice menší, než všechna semena, ale když vyroste, je větší, než ostatní byliny a je z něho strom, takže přilétají ptáci a hnízdí v jeho větvích.“ (Matouš 13:31-32)

19. 10. Vděčnost za to, co bude (s následným společným obědem ve Výdech)

A viděl jsem nové nebe a novou zemi, neboť první nebe a první země pominuly a moře již vůbec nebylo. A viděl jsem od Boha z nebe sestupovat svaté město, nový Jeruzalém, krásný jako nevěsta ozdobená pro svého ženicha. A slyšel jsem veliký hlas od trůnu:

„Hle, přibýtek Boží uprostřed lidí, Bůh bude přebývat mezi nimi a oni budou jeho lid; on sám, jejich Bůh, bude s nimi, a setře jim každou slzu s očí. A smrti již nebude, ani žalu ani nářku ani bolesti už nebude – neboť co bylo, pominulo.“ (Zjevení Janovo 21,1-4)

26. 10. Když vděčnost nefunguje

*I kdyby fíkovník nevypučel, réva nedala výnos, se-
lhala plodnost olivy, pole nevydala pokrm, z ohrady
zmizel brav, ve chlévech dobytek nebyl, já budu jáso-
tem oslavovat Hospodina, jásat ke chvále Boha, který
je má spása. (Abakuk 3,17-18)*

Volby, všude samé volby!

*Příští rok na podzim vyprší šestileté funkční období
našeho staršovstva. Staršovstvo je správní orgán
sboru a spolu s kazatelem sbor zastupují a vedou ho.
Podle našeho zřízení §23 „mu přísluší pečovat spolu
s farářem nebo jáhnem o bohoslužebná a katechetická
shromáždění, o duchovní život rodin sboru, o hospo-
daření sboru, o ekumenické vztahy a misijní činnost
v obvodu sboru. Podporuje kazatele a pomáhá jim
v jejich práci, ve vzájemné bratrské odpovědnosti dbá,
aby život kazatelů, starších i celého sboru byl ve shodě
se svědectvím Písem svatých a s církevním řádem.
Staršovstvo zasedá podle potřeby, zpravidla jednou
měsíčně. Členy staršovstva jsou mocí svého úřadu
(virilní členové) faráři a jáhnové ve sboru ustanovení.
Staršovstvo volí ze svého středu kurátora sboru. Star-
šovstvo volí ze svého středu na čtyřleté funkční období
poslance konventu a jejich náhradníky.“*

Myslím, že jsme před pěti roky zvolili dobře a staršovstvo se během tohoto období ničeho ne-
zaleklo a stále pracuje, jak mu síly a čas stačí. Všem
deseti patří veliký dík!

V příštích číslech se budete dočítat o práci ve star-
šovstvu víc. V tomto jakémsi úvodu chceme tyto
volby s velkým předstihem ohlásit proto, že chceme
umístit do sboru krabici, kam budete moct házet

/ Editorial

Říjen – měsíc díkčinění

Říjen začíná volbami do
poslanecké sněmovny. Mnozí
říkají, že jsou to volby zásad-
ní pro naši budoucnost. Mají
pravdu. Jsou to volby zásadní.
Nezmůžou vše, ale mnohé na-
značí.

Snažím si v sobě pěstovat
přesvědčení, že to, co se děje
viditelně, je vždycky jen dílčí.
Tedy volme a pak uvidíme.

V tomto čísle najdete po-
zvánku na nedělní bohoslužby
a oběd 19. října. Rádi bychom,
aby to byla událost společen-
ská. Nejen našeho sboru, ale
i našich sousedů v Murman-
ské. Jsem zvědavý, jestli se to
podaří.

Přijďte a doneste něco na
tento společný stůl dík činění.

Přinášíme také informaci
k chystanému projektu, který
by mohl probíhat příští měsíce
ve Výdechu.

A v neposlední řadě oznamu-
jeme, že příští rok na podzim
proběhnou volby i v našem
sboru a totiž staršovstva!

Přeji vám všem barevný
podzimní čas. Pevné nervy
a schopnost rozlišit, co vede
k dobrému a co ne.

Matěj Opočenský

Krátká zpráva z nedělký

Máme za sebou první měsíc v novém režimu nedělký. Klasické katechetické přípravy jsme zkusili nahradit “ručně dělanými” přípravami, které (za pomoci umělé inteligence) chystá pro učitele farář, který v tu neděli káže. Tématicky tak nedělní škola sleduje to stejné, o čem si “dospěláci” přemýšlí během bohoslužeb. Zatím si na nový systém zvykáme, ale už nese své plody. Těšíme se tedy každou neděli na děti – a jsme také moc vděční za nové smělé posily v nedělkářském týmu! Do manšaftu je stále možné se přidat – a my jako faráři doufáme, že jej dokážeme podporovat tak, jak si to nedělkáři zaslouží. Díky za ně!



Výtvary dětí v nedělce na téma „útočiště“.

lístečky se jmény těch, které byste si ve staršovstvu od podzimu roku 2026 přáli. Od ledna pak třeba budou vycházet v katakombách i rozhovory s potenciálními kandidáty. To je plán, uvidíme jaká bude praxe :).

Než tu ale budou volby staršovstva, nezapomeňte volit v těch víkendových občanských. Jsou moc důležité.

Matěj Opočenský

Kázání 28. 9. – kam se mám utéct?

1. biblické čtení: Jozue 20,1-9

Hospodin promluvil k Jozuovi: ² „Mluv k Izraelcům: Určete si útočištná města, jak jsem vám uložil skrze Mojžíše. ³ Tam ať se uteče ten, kdo zabil, pokud někoho zabil nedopatřením, neúmyslně. Budou vám za útočiště před krevním mstitelem. ⁴ Kdo by se utekl do některého z těchto měst, postaví se při vchodu do městské brány a přednese svou záležitost starším toho města. Pak ho přijmou k sobě do města a určí mu místo, aby s nimi bydlil. ⁵ Když ho bude pronásledovat krevní mstitel, nesmějí mu toho, kdo zabil, vydat do rukou, poněvadž zabil svého bližního neúmyslně, aniž ho kdy předtím nenáviděl. ⁶ Bude bydlet v tom městě, dokud se nepostaví před pospolitost k soudu, případně do smrti velekněze, který v těch dnech bude vykonávat svůj úřad. Tehdy se ten, kdo zabil, smí vrátit do svého města a ke své rodině, do města odkud utekl.“

⁷ I oddělili jako svatý Kedeš v Galileji v pohoří Neftaliově, Šekem v pohoří Efrajimově a Kirjatarbu, to je Chebrón, v pohoří Judově. ⁸ V Zajordání pak určili na východ od Jericha Beser ve stepi na Náhorní rovině v pokolení Rúbenově, Rámot v Gileádu v pokolení Gádově a Gólan v Bášanu v pokolení Manasesově. ⁹ To jsou smluvní města pro všechny Izraelce i pro bezdomovce, kteří budou mezi vámi pobývat. Tam ať se uteče každý, kdo by někoho zabil nedopatřením; nezemře rukou krevního mstitele, dokud se nepostaví před shromáždění.

2. biblické čtení: Marek 2,16-17

¹⁶ Když zákoníci z farizejské strany viděli, že jí s hříšníky a celníky, říkali jeho učedníkům: „Jak to, že jí s celníky a hříšníky?“

¹⁷ Ježíš to uslyšel a řekl jim: „Lékaře nepotřebuji zdraví, ale nemocní. Nepřišel jsem pozvat spravedlivé, ale hříšníky.“

*Milí bratři, milé sestry,
etická pravidla starozákonní doby nám mnohdy připadají drsná a nemilosrdná. Oko za oko,
zub za zub, a hlavně krev za krev.*

V deváté kapitole knihy Genesis se píše, že „kdo by prolil krev člověka, toho krev bude prolita“. Vražda je brutálním přestoupením Božího řádu. Život patří Bohu, ne nám. On ho daruje i bere. Kdo by si tuhle Boží pravomoc uzurpoval, kdo po vzoru Kaina prolívá lidskou krev, která pak křičí k Hospodinu ze země, ten bude proklet. A nejen proklet, on bude hlavně mrtvý. Prolitá krev se totiž ve Starém zákoně dá smýt zase jenom krví – krví vraha. Jeho smrtí je země očištěna. A vykonání této smrti si na sebe bere nejbližší příbuzný oběti, ze kterého se v tu chvíli stane tzv. zastánce, hebrejsky „goel“. Říká se mu také zastánce krve, „goel hadam“ – prostě krevní mstitel.

Trochu to připomíná italskou mafii nebo nějaké gangsterky. V nich to ale u jedné msty nezůstává, násilí se přelévá ze strany na stranu a není mu konce. To starozákonní pravidlo „zabijte vraha – a dost“ je tak vlastně snahou tvořit bezpečnou společnost, jakkoli nám to dnes možná trochu rve uši. Jde o tvorbu řádu, ve kterém zabít člověka není v pořádku a absolutním trestem se předchází dalším zločinům. Ano, krev za krev – ale víc ne. Věc je vyřízena, není potřeba, aby se násilí rozrostlo do dalších generací tak, jak se to dělo (a bohužel stále i děje) u jiných národů, kdy vzájemné násilí nebere konce.

Nojo, ale každý zákon má své mezery. Co když dojde k nehodě? Co když, jak se píše

v Páté Mojžíšově, někdo půjde „se svým bližním do lesa rubat dříví a rozmáchne se sekerou při kácení stromu a železo by se vysmeklo z topůrka a zasáhlo jeho bližního tak, že by zemřel“? To se může snadno stát! Nebo ve Čtvrté Mojžíšově, co když „někdo nešťastnou náhodou bez nepřátelství do někoho strčí nebo bez zlého úmyslu na někoho shodí nějaký předmět nebo z nepozornosti na něj nechá padnout kámen, který může přivodit smrt, takže ten člověk zemře, přitom však mu nebyl nepřítelem a nechystal mu nic zlého“? To by pak přece krevní msta nedávala smysl, to by bylo jen další zbytečné prolívání krve!

A proto Izraelci na Hospodinův příkaz zřizují ta tzv. „útočištná města“. Bylo jich šest – tři na každém břehu Jordánu. Rozmístěna byla tak, aby to do nich nikdy nebylo víc než zhruba den cesty. Ten, kdo se do nich utekl, byl souzen – a jestliže bylo shledáno, že opravdu zabil neúmyslně, mohl ve městě jako ve svém bezpečném útočišti zůstat. Mohl začít nový život, nadechnout se, oprostit se od stigmatu vraha. Pokud zůstal za hradbami onoho města, tak na něj krevní mstitel nemohl. Nevinná krev zůstala neprolita, principu msty byly položeny meze.

Nevím, jestli něco jako ta útočištná města máme i dnes. S trochou vtipu by se dalo říct, že pro ochranu před zákonem u nás lidé buď utíkají na Bahamy, anebo vstupují do po-

litiky. Ale když to vezmeme obecně jako potřebu mít někde azyl, prostor bezpečí, prostor k zocelení či uzdravení, „lázně“ pro tělo či pro duši – tam už nás možná něco napadá, takové prostory nebo životodárné vztahy snad ve svých životech máme.

Kdybychom tu otázku „kam se utíkáte, kde nacházíte bezpečí“ položili náhodným kolemjdoucím, asi málokdo by řekl, že takovým prostorem může být církev, křesťanský sbor. Lidé v Česku církvi nevěří, dost možná se často bojí, že je církev odsoudí nebo jim jen jednostranně naordinguje, jak mají a nemají žít.

Přesto doufám – nebo bych si to alespoň přál – že my naši církev nebo náš sbor za bezpečný prostor považujeme. Že je to pro nás místo, kde na sebe nemusíme brát nějakou roli, ale můžeme být co nejvíc sami sebou. Že je to pro nás místo, kam se můžeme utéct, když se potřebujeme schovat, promluvit si, nadechnout se.

Pro spoustu lidí ale církev bezpečným prostorem není. Zažili v ní něco, co je zranilo. Potřebovali odejít, najít své útočiště jinde. Může to být třeba proto, že se z církve stane jakýsi „spolek spravedlivých“, který má odpověď na vše. To je představa, která byla za tou písní od Štěpána Hájka (Svítá 10) – církev vymydlená, naumělkovaná, fascinovaná svou správností. Taková církev je ale vnitřně bolestně neautentická, nepravdivá, jenom si na něco hraje, s evangeliem se mýlí. Do takového společenství se vejde málokdo, nakonec z něj v té písní vyhazují i Ježíše.

Proti tomuto obrazu vystupoval opakovaně papež František, když církev přirovnával k polní nemocnici. Říkal, že církev má být místem přijetí, soucitu a doprovázení trpících. Takovou léčebnou, kde se společnými silami citlivě pečuje o rány, které si v sobě všichni neseme. Místem,

kde se dá začít znovu, odrazit se ode dna. Sloganem takové církve jsou slova z Markova evangelia, jak jsme je před chvílí četli: Ježíš přišel ne kvůli zdravým, ne kvůli těm, co všechno už ví, ale kvůli hříšníkům, kvůli těm, kteří jsou otevřeni, protože ví, že s nimi není všechno v pořádku.

Ta Františkova vize se mnou souzní. Přál bych nám i našemu sboru (teď už to, po měsíci, co jsem s vámi, snad můžu říkat), abychom dokázali přijímat druhého bez soudů, abychom si uměli vyslechnout cizí příběh, i když nás v něm něco bude nějak dráždit. Abychom chápali i to, že sbor může být místem průchozím, kde se někdo, jako v té nemocnici, na čas zastaví, aby se dal do kupy, ale po čase ho možná jeho životní cesta vezme zase dál.

Jak tedy na to? Jak tvořit církev útočistou, církev bezpečnou a uzdravující? Nevím, jestli to jde nějak programově, na sílu. Asi to začíná u nás. V naší důvěře Bohu. Jak tady říkal Matěj před týdnem, v tom, „že jsem si něco z toho pevného Božího obětí a z Jeho lásky vzal do svého života“. Že jsem se Bohu vydal i se svou vlastní historií, se svými útekami, pochybeními a zraněními a uvěřil v jeho milosrdenství, které není ohraničeno jen hradbami nějakého útočistného města, ale které naopak ohraničit nejde. To se pak do nás to Boží milosrdenství nějak zvláštně otiskne a my se snad stáváme o něco otevřenější, empatičtější, sdílnější, trpělivější.

Ze starozákonního pravidla o útočistných městech vedou dva zajímavé mosty do Nového zákona, k Ježíši. Ten první spočívá v tom, že ten, kdo se do takového města utekl, v něm musel zůstat, jinak ta ochrana končila – a to až do chvíle, kdy zemřel aktuální velekněz. Pak se člověk směl vrátit bez obav domů. Zní to trochu jako amnestie – anebo spíš jako oběť, kterou sám velekněz

za všechny provinilce svou smrtí přináší. V tom vidíme předobraz Krista, o kterém se v listu Židům píše, že on je „ten velekněz, jakého jsme potřebovali... On nemusí jako dřívější velekněží denně přinášet oběti napřed za vlastní hříchy a pak teprve za hříchy lidu. Ježíš to učinil jednou provždy, když obětoval sebe sama.“

A druhý most spočívá v tom slově zastánce – goel. To slovo mělo široké pole významů – kromě toho „mstitele krve“ je jím třeba označován Bóaz, který přijme za svou ženu vdovu Rút a tím se jí jako její nejbližší příbuzný zastane. Goel doslova znamená „zachránit, vykoupit“. My věříme, že stejně jako tu velekněžskou oběť, i toto slovo na sebe vzal Ježíš a stal se nám

zastáncem a vykupitelem posledním, konečným, který všechny spirály zla ukončuje a nabízí pokoj.

Přátelé v Kristu, víme, že ta krev i dnes stále a znovu volá ze země k Hospodinu. Útočištná města už dávno nefungují. Místo toho jsou města srovnávána se zemí – na Ukrajině, v Gaze. Vidíme, jak snadné je roztočit děsivý tanec násilí a jak těžké je jej zastavit. Sami stěží umíme odpouštět, ten princip „krev za krev“ je nám vždy až děsivě nablízku. Tušíme ale, že takhle to dál nejde. Ve světě pomsty žít nechceme. Tu spirálu zla můžeme přerušit. **Bezpečí začíná v nás, a to tehdy, když Bohu dovolíme, aby léčil naše srdce.** Amen.

Jordan Tomeš

Klub Výdech jde dál – být blíž, být bližním

*Neseme vám noviny – ne, ještě nejsou Vánoce, i když vlastně v přeneseném slova smyslu nyní takové malé Vánoce slavíme! Máme totiž výbornou zprávu: **naš sbor má přislíbeno finanční podporu pro pokračování činnosti Klubu Výdech i v aktuální sezóně 2025/2026!** Podporu čerpáme z vnitrocírkevního grantového systému DaRP (= Diakonické a rozvojové projekty). Naš nový projekt nese název „**Být blíž, být bližním**“ – a právě o to nám jde: chceme být letos pozornější ke svému okolí, víc naslouchat lidem ve Vršovcích a vytvářet prostor, kde by se přirozeně mohla rodit komunita.*

Co to v praxi znamená? Rádi bychom pořádali otevřená úterní setkání se zajímavými hosty (co třeba jim říkat „Druhý dech“?) a drobné slavnosti a happeningy (jako třeba náš plánovaný oběd o neděli díkčinění 19.10.). Setkávat se můžeme také na občasně rukodělné dílně (jak jsme si to zkusili v únoru při výrobě svíček pro Ukrajinu) či nadále na úterní herničce pro děti. Přemýšlíme, jak se více věnovat seniorům a rádi bychom zapojili mladé talenty do výzdoby Výdechu. Zkrátka – chceme cíleně hledat způsoby, jak se potkávat a **sdílet život** nejen mezi námi evangelíky, ale i s **novými lidmi z Vršovic** a okolí.

A k tomu zveme i vás – členy našeho sboru. Naše touha „jít z katakomb na povrch“ a tvořit společenství otevřené a přístupné plyne z evangelia – z té dobré zprávy, že je to v první řadě **Bůh, kdo žije, tvoří nové věci a jde lidem vstříc.** Aktivity kolem Výdechu tak jsou příležitostí být pozornější nejen k „vršovičákům“, ale i k tomu, co mezi námi má za lubem Bůh. Přijměte proto pozvání do nové Výdechové sezóny – budme spolu, zapojme se dle našich možností a vytvářejme z Klubu Výdech živé místo pro setkání.

Ze staršovstva – září 2025

Staršovstvo se sešlo na začátku září, aby naplánovalo život sboru v nadcházejících týdnech. Přinášíme několik hlavních zpráv a pozvánek.

Bohoslužby a kázání

Na podzim nás provázejí tematické řady – v září téma bezpečí, v říjnu vděčnost, v listopadu komunita.

Volba nového staršovstva

Mandát současného staršovstva skončí na podzim roku 2026. Začínáme proto přemýšlet o budoucích kandidátech. V kostele bude připravena krabice na návrhy kandidátů. K tématu si můžete přečíst článek v těchto Katakombách.

Život sboru

- pokračují pravidelná setkání: úterní dopoledne pro malé děti, středeční biblická pro školáky („dračák“), setkání střední generace jednou měsíčně, duchovní snídane každou středu.
- hledáme čas pro setkání konfirmandů, jednáme i o možnosti spojení konfirmandů s vinohradskými.
- v létě proběhla sborová dovolená s dobrým ohlasem. Díky všem organizátorům! Příští rok pojedeme opět do Sloupu v termínu 18.–25. 7. 2026.

Akce před námi

- Výstava mezi stromy 4.–11. října v miniparku před Výdechem.
- Díkčinění – 19. října v Murmanské, se společným obědem a oslavou vděčnosti. Připravujeme jej i jako otevřenou akci pro veřejnost.
- čekáme na rozhodnutí grantové komise k projektu Výdech. Projekt si klade za cíl poznat po čem je v okolí zájem, a co bychom mohli nabídnout.

- tradiční vánoční divadlo se letos možná uskuteční v jiné lokalitě než v divadle Mana.

Provoz „sborových budov“ 😊

V Tulské proběhne od 27. do 29. listopadu předadventní brigáda. V Murmanské proběhl velký úklid na začátku září. Úklid zejména pod vedením Jablíčkova. V Srbínském probíhá oprava střechy a bude potřeba navýšit fond oprav. Zvednou se tedy poplatky.

Hospodářské informace

- Sbor se zatím pohybuje v účetním schodku, přesto jsou na účtech finanční rezervy. Pamatujte, prosíme, na salár – finanční podporu na provoz sboru.
- Připomínáme plánované sbírky: na Evangelickou akademii (7. 9.) a na charitativní pomoc při díkčinění (19. 10.).

Další schůze staršovstva proběhne 8. října 2026.



Celocírkevní agenda

Církev má pět nových duchovních

Máme nové duchovní! Synodní rada Českobratrské církve evangelické (ČCE) se v pondělí 23. června 2025 setkala s absolventy viakriátu a jáhenské praxe (v ročníku 2024/2025) a udělila jim osvědčení o způsobilosti k ordinované službě v ČCE.



V pondělí 23. června 2025 převzali z rukou synodní rady osvědčení o způsobilosti k ordinované službě v ČCE noví duchovní Evangelické církve, když předtím úspěšně splnili všechny náležitosti viakriátu i jáhenské praxe a složili i následné zkoušky.

Novými faráři církve jsou Michal Devečka a Ondřej Zeman, jáhnem je Marek

Belza a jáhenkami Jana Peřtová a Johana Miriam Vorlová.

Všech pět úspěšných absolventů míří do duchovenské služby ve farních sborech naší církve. Přejeme jim Boží posilu, pomoc a požehnání na jejich další cestě. A ať je ta cesta radostná!

Prohlášení předsednictva Ekumenické rady církví k volbám 2025

Zveřejňujeme text prohlášení předsednictva Ekumenické rady církví v ČR k volbám do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR, které se konají v říjnu 2025.

Vážení spoluobčané, bratří a sestry, v období voleb stojíme před důležitou výzvou, jak se postavit k odpovědnosti, kterou máme vůči našim blízkým, společnosti, a také vůči našemu Pánu, který nás povolává, abychom byli svědky pravdy, spravedlnosti a pokoje ve světě.

Dar volby bychom měli používat zodpovědně, hledat kandidáty, kteří budou podporovat principy, jež jsou v souladu s našimi křesťanskými hodnotami – jako je úcta k životu, spravedlnost, solidarita a mír. Nechtě volby nejsou jen o politických slibech, ale o hledání těch, kteří se sku-

tečně angažují pro dobro celé společnosti, včetně nejzranitelnějších.

Naše země má své místo v mezinárodním společenství, jsme součástí širší evropské rodiny a Severoatlantické aliance, které jsou významnou zárukou bezpečnosti a míru. Je důležité, abychom volili takové lídry, kteří budou aktivně hájit naši roli v Evropě a podporovat spolupráci, která zajišťuje mír a bezpečnost pro nás i naše děti.

Přijmeme svou odpovědnost a volme především s ohledem na dobro celého národa a na hodnoty, které nás jako křesťany formují. Modleme se za moudrost pro každého voliče i kandidáta, za to, aby naši

zemi vedli ti, kteří budou stát na straně pravdy, míru a spravedlnosti.

„Přemýšlejte o všem, co je pravdivé, čestné, spravedlivé, čisté, cokoli je hodné lásky, co má dobrou pověst, co se považuje za ctnost a co sklízí pochvalu.“ (Fp 4,8)

S vírou a nadějí

Tomáš Tyrlik, předseda ERC v ČR

Ivana Procházková,

1. místopředsedkyně ERC v ČR

Bronislav Matulík,

2. místopředseda ERC v ČR

Pavel Pokorný,

náhradní člen předsednictva ERC v ČR

Marián Čop,

generální sekretář ERC v ČR

Jiří Gruber (1952–2025)

Ve čtvrtek 18. září 2025 zemřel ve věku 73 let evangelický farář bratr Jiří Gruber.



Bratr Jiří Gruber byl nadšený, pečlivý a vytrvalý služebník a výrazná osobnost naší církve. Jako duchovní působil v Dambořicích, Kloboukách u Brna, v Brně I, Hustopečích a Nikolčicích. Mnozí jej poznali při práci s mládeží, dále

jako jednoho z těch, kteří se zasloužili o vydání kultovního zpěvníku Svítá, pamatují jej z různých brigád či výletů nebo jako autora inspirativních textů a kázání, hudebníka či editora časopisu pro mládež „Bratrstvo“.

Jiní jej znali jako osobního průvodce, služebníka na sborech, dlouholetého předsedu synodů naší církve, seniora Brněnského seniorátu či osobu velmi spjatou s Diakonií ČCE v Kloboukách, kde v posledních letech v době své nemoci také našel zázemí.

S velkou vděčností za jeho život a četná obdarování na něj vzpomínáme a myslíme na jeho blízké.

Koncert Vox Obscura, 19. 10. 2025 Salvátor

*Evangelický sbor německého jazyka v Praze zve na výjimečný koncert varhanice **Anne Michael z Hamburku**, která v Salvátorském kostele propojí díla klasických mistrů s improvizací a elektronikou.*

Milí přátelé evangelického sboru německého jazyka v Praze, to, co dělá náš sbor německého jazyka tak výjimečným, je rozmanitost lidí, kteří se k nám přidávají – se svými příběhy a nápady. Jedním z takových darů je i pozvánka na tento koncert: Hamburská varhanice Anne Michael, od roku 2023 kantorka hlavního kostela sv. Mikuláše v Hamburku, nás navštíví v Praze a je ochotná nám zahrát speciální koncert pro varhany a elektroniku, na který Vás i Tebe srdečně zveme!

Anne Michael reprezentuje moderní, a přitom k tradici se hlásící církevní hudbu. Po studiích v Lübecku, Lipsku a Birminghamu působila jako asistentka varhaníka

v lipském kostele sv. Tomáše a vystupovala na mezinárodních festivalech, jako jsou Mezinárodní Messiaenovy dny v Görlitzu a Cambridge Summer Music Festival. Za svou práci získala několik ocenění, mj. Deutschlandstipendium a 1. cenu „Kinderchorlandpreis Schleswig-Holstein“. Ve svém pražském koncertu spojuje díla Bacha, Vivaldiho a Arvo Pärta a gregoriánské chorály se současnými improvizacemi a elektronikou, a vytváří tak jedinečný zvukový prostor.

Srdečné zdraví, těšíme se na viděnou na koncertě, Váš evangelický sbor NJ v Praze

EVANGELICKÝ SBOR NĚMECKÉHO JAZYKA
SRDEČNĚ ZVE NA KONCERT

**VOX OBSCURA –
TRANSCENDENTÁLNÍ
ZVUKOVÝ PROSTOR**



ANNE MICHAEL
GHEINRICH FRANCK

Koncert s Anne Michael,
kantorkou hamburského
hl. kostela sv. Mikuláše

19. ŘÍJNA 2025 – 19:00
U SALVÁTORA
Salvátorská 1045, Praha 1

Vstup volný – dary vřídny

ZVEME VÁS NA KONCERT

**RAINBOW
GOSPEL**

15. ŘÍJNA 2025 | 19:00

KOSTEL ČCE NA JIŽNÍM MĚSTĚ
DONOVALSKÁ 2331/53, PRAHA 4
VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ



RAINBOW
GOSPEL

Recept: Dejvický chléb



Autorka receptu: Bára Novosadová, FS ČCE Dejvice

1 velký chléb (1 kg) nebo 2 malé (0,5 kg)

Suroviny

140 gramů žitného kvasu (řekněte si o něj ve farním sboru v Dejvicích, nebo si jej u někoho ve vašem sousedství můžete vyzvednout přes web <https://www.pecempecen.cz/>)

130 gramů vločkové kaše (z 50 g ovesných vloček a 80 ml vody)

330 mililitrů vody

490 gramů mouky (100 gramů špaldové celozrnné a 390 gramů pšeničné hladké)

12 gramů soli

Kolik času si na upečení chleba vyhradit?

- **Zrání těsta** – 3-4 hodiny (všechny suroviny smícháme a hněteme cca 7-10 minut, následně těsto zraje v míse pod utěrkou)
- **Kynutí těsta** – vyzrálé těsto vytvarujeme a stočíme do pomoučených ošatek a necháme kynout při pokojové teplotě cca 1 hodinu nebo v lednici cca 6-12 hodin
- **Pečení** – vykynutý chléb před pečením naříznete a pečete jej v předehřáté troubě na 250° C (horkovzdušná trouba), na dno trouby postavíte kastrůlek s vroucí vodou, aby pára pomohla chlebu dobře „vyrůst“, malý bochník pečete cca 30-35 minut, velký bochník cca 45-50 minut.



Chléb je hotový, když „duní“, stačí na něj zespodu poklepat.

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

satellite 1-416

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2
www.satellite1-416.com nebo www.zpravdy.org

Upozornění: Uveřejněné články nemusí vždy vyjadřovat stanovisko redakce SD

Vydává: Sbor Českobratrské církve evangelické, Praha 10 - Vršovice, Tulská 1

Adresa redakce tamtéž. Tel.: 272 734 010, Sb.mobil: 776 123 320, e-mail: vrsovice@evangnet.cz,

<http://vrsovice.evangelnet.cz>; cce.vrsovice; ČCE Praha 10 - Vršovice

Č.ú.: Česká spořitelna 280963329/0800, variabilní symbol: 10+osobní číslo

Návrh obálky: T. Vokatý; Korektury: Z. Beyer; Redakční rada: Z. Beyer, M. Opočenský, M. Vojtíšková

Náklady na jeden výtisk: 11,50 Kč, poštovné 13,80 Kč



PROGRAM ŘÍJEN 2025

Trojiční období

Přihlašujte děti na vánoční hru do 19. října 2025

Vánoční hra

3.-5.10.2025 Sjezd nejen evangelické mládeže

Teplíce

4. - 11. 10. 2025 Výstava na stromech

Před Výdechem

Letošní Výstava na stromech (www.vystavanastromech.cz) proběhne v týdnu od 4. do 11. října 2025 a tematicky se věnuje pěstování květin ve východní Africe. Letos akci koordinujeme my ve Fairtrade ČS a výstava nás zavede do Keni, odkud pochází 40 % řezaných květin na evropském trhu. Vyrázili jsme tam v březnu, abychom na tamních květinových farmách zdokumentovali pracovní podmínky lidí a dopady na životní prostředí. Zaměřili jsme se v ní nejen na témata jako spotřeba vody, využívání pesticidů, nízké mzdy nebo sexuální obtěžování žen. Zajímaly nás také reálné dopady systému Fairtrade na zaměstnance a zaměstnankyně květinových farem.

5.10.2025 9.30 bohoslužby pro všechny generace: Vděčnost, aneb co vytáhneme z vody? Matěj Opočenský

5.10.2025 15.00 slavnostní bohoslužby s ordinací nových duchovních ČCE

Martin ve zdi

8.10.2025 14.00 setkání seniorů

klub Výdech

8.10.2025 19:30 schůze staršovstva

klub Výdech

12.10.2025 9.30 bohoslužby

Jordan Tomeš

14.10.2025 20.00 setkání střední generace

klub Výdech

17.-19.10.2025 víkendovka pro konfirmandy

Praha

19.10.2025 9.30 neděle díkůčinění s večerí Páně

Matěj Opočenský

19.10.2025 11.30 **Pojďme spolu poobědvat**

Poobědvat a uspořádat malý happening u našeho Výdechu? Lásky i vztahy přeci prochází žaludkem. Nejprve se dočkáme občerstvení duchovního na bohoslužbách a následně se navzájem nasytíme i fyzicky. Pár porcí by nám mohli uvařit konfirmandi na chystané víkendovce (ještě potvrdíme), ale to hlavní bysme si donesli sami a vyměnili mezi sebou, kdo má na co zrovna chuť. Pochlubte se svými kulinářskými dovednostmi, pozvěte své přátele (a nepřátele zkuste nenápadně do talíře vmíchat projímadlo) – a třeba zbude i na náhodné vršovické kolemjdoucí! A kdo udělá jídlo dle nějakého receptu z našich Katakomb, může si další neděli vybrat píseň v rámci bohoslužeb!

17.-19.10.2025 seniorátní dny mládeže v Děčíně spolu s úteckým seniorátem - Svý bratry a sestry potkávám

Děčín

20.-22.10.2025 Studijní volno Matěj Opočenský i Jordan Tomeš - pravidelný program neproběhne

26.10.2025 9.30 bohoslužby

Jordan Tomeš

27.-29.10.2025 podzimní prázdniny

2. 11. 2025 9:30 bohoslužby pro všechny generace a s konfirmací

Matěj Opočenský

Pravidelný týdenní program

klub Výdech Murmanská 15, Praha 10

Úterý	9.30	setkání nejmenších dětí	každé úterý
Úterý	20.00	střední generace	1x měsíčně
Úterý	20.00	Druhý dech - Úterky s hosty	2x měsíčně
Středa	7.00	duchovní snídane (každou středu)	každá středa
Středa	15.15	setkání seniorů (1x měsíčně před staršovstvem)	1x měsíčně
Středa	15.15	biblická hodina pro dospělé (také přes Jitsi a pravidelně)	ostatní středy
Středa	19.30	schůze staršovstva (také přes Jitsi a jednou měsíčně)	1x měsíčně
Pátek	10.00	bohoslužby „na zámečku“ (jednou měsíčně)	1x měsíčně
Pátek		konfirmandi	každý pátek
Pátek		mladší mládež	každý pátek
Pátek		setkání starší mládeže (nepravidelně)	1x měsíčně

Jak se připojit na sborový program, který probíhá také přes videokonferenci?

Máte-li zájem o účast na akcích online, napište na vrsovice@evangnet.cz.

POJĎME SPOLU POOBĚDVAT

NEDĚLE 19.10.

9:30

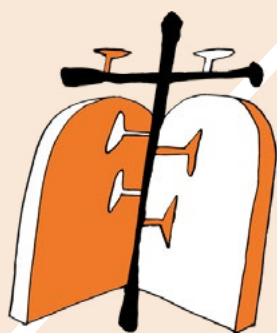
NEJPRVE DUCHOVNÍ NASYCENÍ
NA TULSKÉ 14

11:15

POTOM I TO FYZICKÉ VE VÝDECHU
NA MURMANSKÉ 1245

DONES PORCI PRO SEBE,
NA MÍSTĚ (MOŽNÁ) VYMĚNÍŠ!

OTEVŘENO VŠEM SOUSEDŮM
A HLADOVCŮM!



VRŠOVICKÝ SBOR
Českobratrské církve
evangelické



klub Výdech